

[Miljøministeren]

var lande, der alle var progressive i forsurningsbekæmpelsen, men samtlige lande advare mod at gå videre, for hvis man går endnu videre end de 30 pct., risikerer man med overvældende sandsynlighed, at de bløde, afventende lande spænder helt fra, og så får vi ingen fælles initiativer på området. Hvad der er sagt heroppefra, bekræfter til fulde, at dette problem ikke kan løses nationalt. Det kan ikke løses nordisk alene. Det skal løses internationalt. Danmark kan heller ikke få løst sine problemer, Sverige kan heller ikke, medmindre vi får Østlandene med.

Hr. Sønderby var inde på spørgsmålet om deponeringen. Det er virkelig et alvorligt problem. Mødet forleden med elværkerne understregede det meget kraftigt. Vi skal finde en løsning på dette problem senest i 1985. Hvis der træffes beslutning om at afsvovlingsrøggassen på samtlige danske kraftværker, har udvalget peget på, at det kan blive nødvendigt at deponere op til 700.000 t afsvovlingsprodukter pr. år ved århundredets udgang. Det er kolossale mængder. Forsringsudvalget har ikke forsøgt at finde frem til konkrete deponeringspladser for afsvovlingsprodukterne, som det også er kommet frem her. Derimod har udvalget anbefalet, at der straks iværksættes yderligere undersøgelser til afklaring af mulighederne for deponering af afsvovlingsprodukterne. En forudsætning for udvalget er, at disse problemer er løst, således at valg af anlægstype til det første afsvovlingsanlæg skal kunne ske med kendskab til en teknisk løsning på problemerne omkring deponeringen af afsvovlingsprodukterne. Regeringen lægger ikke op til, at der skal røggasafsvovles på samtlige danske kraftværker, og konsekvensen heraf kan naturligvis være, at der bliver tale om en mindre mængde end 700.000 t. En 30 pct.s reduktion vil medføre, at mængden af røggasafsvovlingsprodukter fra 1995 vil udgøre 170.000 t om året. Jeg lægger selvfølgelig klart vægt på, at røggasafsvovlingsprodukterne i videst muligt omfang genanvendes, men vi kan ikke se bort fra, at der, selv om det skulle lykkes at bruge en del, alligevel bliver tale om deponeringer. Selv om mængden af røggasafsvovlingsprodukter kun udgør ca. 15 pct. af den samlede flyveaskemængde, lægger jeg vægt på, at der hurtigst muligt kan findes en forsvarlig løsning dels med hensyn til deponering, dels med hensyn til genanvendelse.

Fru Margrete Auken havde venlige bemærkninger på det sarkastiske plan, og som fru Margrete Auken udtrykte det: det har hun fået lov til. Nu skal fru Margrete Auken jo ikke spørge, men igennem viddet og igennem sarkasmen kan der også blive udtrykt nogle synspunkter. Jeg gad da vide, om ikke også jeg har lov til at uddrage en positiv holdning over for at få løst den opgave, vi står over for. Det er jeg glad for, og dermed må vi også erkende, at Danmark er et foregangsland. Vi er foregangsland på et realistisk plan. Det kan føre med sig, at andre følger i vores fodspor, men vi kan ikke fortsætte alene. Det, jeg talte om før, må også være en klar understregning af, at såfremt det hypotetiske skulle ske, at ingen af vore nabostater agter at følge dette forslag op, må Danmark overveje, om vi skal fortsætte investeringerne, for det kan jo føre til en konkurrenceforvridning. Jeg sagde, det var en hypotetisk tankegang. Efter det, jeg har sagt her, går jeg også ud fra, at man har den forventning og den forhåbning, at andre lande vil følge efter.

Jeg gad vide, hvad ministrene egentlig vil sige til EF-direktivet, som foreslår 60 pct. og ikke, som vi nu foreslår, 30 pct. Det er korrekt, at der foreligger et nyt direktivforslag om begrænsning af luftforurening fra store, industrielle fyringsanlæg. Det er et direktivforslag, der ikke har været fremme til drøftelse i Rådet, så vi kender ikke de øvrige medlemslandes stillingtagen til forslaget. Forslagets miljømæssige målsætning er ret ambitiøs; bl.a. indgår der, som fru Margrete Auken oplyste, at medlemslandene skal reducere svovlforureningen med 60 pct. inden 1995.

Min principielle holdning til problemerne med den grænseoverskridende luftforurening er, at Danmark bør have en velvillig indstilling til forslag, der har et forebyggende og miljøforbedrende sigte og samtidig understreger vigtigheden af en fælles og international løsning af miljøproblemerne. Ud fra en realistisk vurdering af forslaget må jeg imidlertid sige, at forhandlingerne om dette forslag sikkert vil blive meget langvarig. Halvdelen af EF-medlemsstaterne har endnu ikke tilsluttet sig vores forslag i ECE om de 30 pct.s reduktion. Derfor kan man ikke forvente, at de vil være positive over for et direktivforslag om en 60 pct.s reduktion. Det indgår også i min vurdering, at de lande, som overvejer at